

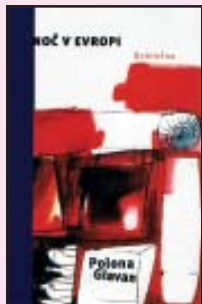
Taja Topolovec Bojan Stepančič

Prve poletne sape so tudi vas verjetno dokončno zdramile iz zimskega spanca ter vas zapeljale v preševanje prihrankov, preučevanja vodičev, rezerviranje mladinskih hotelov, krpanje spalnih vreč in sanjarjenja o dnevu D, ko se boste odpravili novim potovalnim dogodivščinam naproti. Ker pa med tem dnevom in vami leži še avtocesta izpitov, matur ter testov in nestrpnega čakanja, si kdaj od vsega za par uric oddahnite ter zaplujite skozi noč v Evropi, na čaj v Saharo ali k sončnemu vzhodu v Avstralijo.

Sede v fotelju od Pariza do Amsterdama ter nato okoli sveta

Roman Polone Glavan **NOČ V EVROPI** (Beletrina, 2001) vas popelje na vrhunec poletja na nočnem ekspresu med Parizom ter

Amsterdamom, z interrailko v žepu, nahrbtnikom nad glavo ter pisano družino, ki preleva pretekle dogodivščine ter načrtuje nove. Po kupejih vlaka se razporedijo trije mladi Američani, Italijan, ki se je zaljubil na Azurni obali, par iz Skandinavije, Slovenka Nina, žepar Michael, dekle iz Avstralije ... ter vse njihove zgodbe, ki se pred bralcem razgrnejo skozi noč proti jutru. Čeprav nočna tišina v kupejih prinese na plano probleme junakov in tudi temnejše

strani potovanja, nevšečnosti zradira novo jutro nad železniško postajo v Amsterdamu. Imeti interrailko v žepu je sinonim za mladost in svobodo poletja; in kakor je napisala avtorica v posvetilu k romanu: »evropskim železnicam z željo, da nikoli ne ukinejo interrailk.« O tem smo avtorico bolj podrobno vprašali:

:: Kakšen je občutek interrailke v žepu?

Brezmejen. Svet je tvoj, vladaš mu. Vsaj v mojem primeru, zaradi svoje ljubezni do improvizacije sem namreč vzela 'globalko'.

:: Je Noč v Evropi konglomerat vaših potovalnih pripetljajev ali je to domišljijско potovanje? Bi se sopotniki z evropskih vlakov, znanci iz kampov ter sogovorniki ob pariških, amsterdamskih in londonskih kavah lahko našli v tej knjigi?

Malo enega in malo drugega. Veliko oseb, zlasti stranskih, je resničnih. Z omembo sem se jim zahvalila za prelepe trenutke, ki smo jih preživeli ob tirih.

:: Kaj botruje odporu do Pariza, ki ga je čutiti pri večini literarnih oseb v romanu?

Zanimivo, koliko ljudem se zdi, da moji junaki Pariz sovražijo – pravzaprav ga res ne marata samo dve osebi, nekaj je ravnodušnih, tri pa ga naravnost obožujejo! Kakor koli, tako veliko, obiskano in razvpito mesto ima pač različne učinke. Osebo me je razočaral, zlasti zaradi arogantnih domačinov. Sicer pa sta Pariz in Amsterdam med najbolj obiskanimi evropskimi mesti in velika večina popotnikov, ki odkrivajo Evropo, se poleg Londona najprej odpravi prav tja.

Kdor ima Evropo že v malem prstu ...

... ali pa tisti, ki sanja o daljnih deželah, bo morda želel skozi Avstralijo, Afriko ter Azijo popotovati s pomočjo avtobiografskih kratkih zgodb Evalda Flisarja, zbranih v knjigi **ZGODBE S POTI** (Vodnikova založba, 2000).

Če vam potopisi niso najbolj pri srcu ...

... lahko sežete po romanu **ZAVETJE NEBA** Paula Bowlesa (Cankarjeva založba, 1997). Roman ni samo zgodba z mnogimi elementi iz avtorjevih resničnih popotovanj po Afriki, temveč tudi iskanje odgovorov na vprašanja o smislu ter iskanju le-tega, o življenju in smrti ter o čaju v Sahari kot simbolu.

Če pa se želite spoznavanja tujih dežel lotiti bolj strokovno

... lahko okusite **BARVO SLADKE ČOKOLADE** Sonje Porle, v kateri so zbrani eseji in dnevniki z njenih potovanj po črni celini, ki razkrivajo najrazličnejše koščke afriškega vsakdana (Beletrina, 1998).